

مقایسه رشته‌های تیمی جذاب دنیا

کدام یک دشوارترند؟

مهدی زارعی

● هاکی روی چمن

زمین هاکی روی چمن ۹۱/۴ متر طول و ۵۵ متر عرض دارد. در هاکی هم تعداد بازیکنان هر تیم ۱۱ نفر است، اما هم توپ مسابقه کوچک‌تر است و هم بازیکنان با چوبی که در دست دارند، می‌توانند پاسکاری و پرتاب کنند. به همین خاطر نیاز به دویدن در هاکی روی چمن کمتر از فوتبال است. زمان این رشته هم دو نیمه ۳۵ دقیقه‌ای است، ولی ایجاد موقعیت با توپ کوچک و یک چوب، نیاز به مهارت بیشتری نسبت به فوتبال دارد.

شما چه نوع مسابقه تیمی را ترجیح می‌دهید؟ مسابقه در زمینی بزرگ که نیاز به دویدن فراوان دارد؟ رقابت در زمینی کوچک که شما را وادار می‌کند، هر چند ثانیه یک بار، واکنش نشان دهید؟ یا رقابت با استفاده از تجهیزات؟
در این شماره مقایسه‌ای انجام داده‌ایم، بین رشته‌های گوناگون تیمی و زمین‌هایی که مسابقات در آن‌ها برگزار می‌شود.

● فوتبال

زمین فوتبال در رقابت‌های بین‌المللی به‌طور معمول ۱۱۰ متر طول و ۵۰ متر عرض دارد، البته برای این زمین، حداکثر و حداقل‌هایی در نظر گرفته شده است. به همین دلیل طول زمین تا ۱۲۰ متر و عرض آن تا ۹۰ متر نیز می‌تواند افزایش یابد. اگر طول زمین تا ۹۰ متر و عرض آن تا ۴۵ متر نیز کاهش پیدا کند، باز هم زمین فوتبال برای برگزاری مسابقه قانونی است.

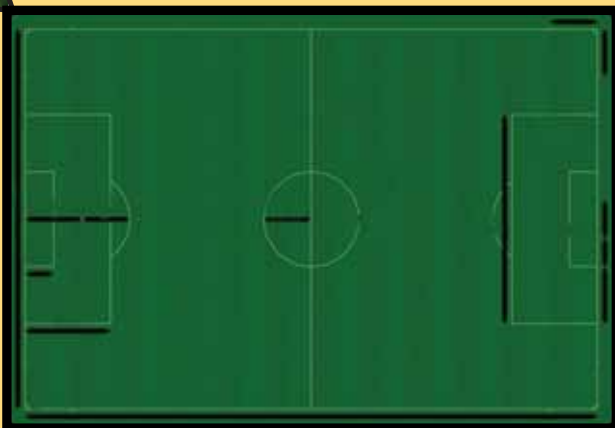
زمین‌های بزرگ مناسب تیم‌هایی هستند که بازیکنان تکنیکی دارند و به راحتی می‌توانند بازیکنان حریف را به تنهایی دریبل کرده و از پیش رو بردارند. اما در مقابل، در این زمین‌ها بازیکنان باید بیشتر بدوند و به‌طور طبیعی زودتر خسته می‌شوند.

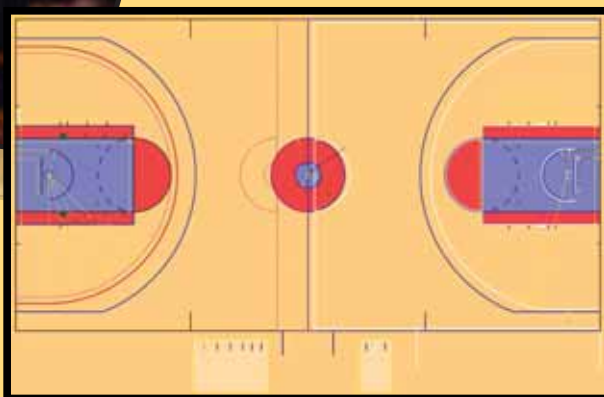
با توجه به حضور ۱۱ بازیکن در زمین، اگر هر بازیکن بیشتر از ۱۲ کیلومتر در طول بازی بدود، آمار خوبی را از خود به جا گذاشته است. ضمن اینکه طبق قوانین جدید، هر تیم می‌تواند ۵ بازیکن خود را در طول مسابقه تعویض کند.

● بسکتبال

بسکتبال در زمینی به طول ۲۸/۶۵ متر و عرض ۱۵ متر و در چهار بخش (کوارتر) ۱۰ دقیقه‌ای برگزار می‌شود، البته ۱۰ دقیقه فعال (با بیرون رفتن توپ از زمین، زمان متوقف می‌شود). تعویض نفرات هیچ محدودیتی ندارد و شاید به نظر برسد که کار نسبت به سایر رشته‌های ورزشی آسان‌تر است، اما فراموش نکنید که تعداد نفرات هر تیم فقط ۵ نفر و بنابراین، محدودیت برای خطا در آن بیشتر از سایر رشته‌هاست، به طوری که داشتن ۵ خطا در هر بخش به معنی دادن پنالتی به حریف است و این کار را دشوار می‌سازد. محدودیت زمانی در حمل توپ

توسط یک بازیکن کار را سخت‌تر هم می‌کند. بازیکن یا باید توپ را به هم‌تیمی‌های خود بدهد یا اینکه به‌خاطر حمل توپ بیش از زمان استاندارد، توپ از او گرفته و به تیم مقابل داده می‌شود.

● هندبال

در هندبال بازیکنان در زمینی به طول ۴۰ متر و عرض ۲۰ متر رقابت می‌کنند. هر تیم ۷ بازیکن دارد و زمان هر نیمه مسابقه هم ۳۰ دقیقه است. در هندبال مثل دیگر رقابت‌هایی که با دست بازی می‌شود، محدودیت‌هایی در گام برداشتن بازیکنان وجود دارد. مثلاً بازیکنان، تنها اجازه دارند سه گام را بدون دریبل کردن بردارند و این گام برداشتن هم باید در زمانی حداکثر ۳ ثانیه‌ای انجام شود.

با اینکه تعویض در فوتسال هیچ محدودیتی ندارد، باز هم در طول یک مسابقه، بازیکنان از نفس می‌افتند.

● واترپلو

واترپلو، تنها ۴ بخش ۸ دقیقه‌ای دارد، اما بازیکنان در تمام مسابقه مشغول شنا کردن در استخری با ابعاد ۲۰×۳۰ متر هستند و در همان حال باید از دستان خود برای پاس دادن و پرتاب کردن هم استفاده کنند، آن هم فقط با یک دست، زیرا هیچ بازیکنی حق ندارد توپ را با دو دست تصاحب کند. هر تیم ۷ بازیکن دارد و تعویض هم در مسابقه بدون محدودیت است، اما در عوض تیم‌ها برای مالکیت توپ محدودیت دارند و نمی‌توانند بیشتر از ۳۰ ثانیه توپ را در اختیار خود نگاه دارند.

● فوتسال

زمین فوتسال ۳۸ متر طول و ۱۸ متر عرض دارد. زمین فوتسال کوچک است و این مسئله باعث می‌شود، مثل تمام رشته‌هایی که در زمین‌های کوچک برگزار می‌شود، بازیکن بیشتر صاحب توپ شود و در نتیجه زمان کمتری برای استراحت در طول مسابقه پیدا کند. فراموش نکنید که با خروج توپ از زمین، زمان بازی متوقف و دو نیمه ۲۰ دقیقه‌ای این‌گونه سپری می‌شود. به همین دلیل در فوتسال هم خیلی زود بازیکنان خسته می‌شوند و این امر سبب می‌شود که در کنار ۵ بازیکن حاضر در زمین، ۹ بازیکن ذخیره وجود داشته باشند، حتی

